

منصب نمود ولی امیرکبیر از رفتن به محل حکومت خودداری کرد و میخواست اقداماتی کند که شاه به علت خدمات او از این فرمان صرف نظر نماید، ولی مخالفان این امر را بهانه کردند و گفتند که امیر فرمان شاه را هم انجام نمی‌دهد.

امیرکبیر مایل بود که شاه را ملاقات کند و پس از تقاضاهای مکرر موفق گردید، او در این دیدار هم گستاخانه با شاه صحبت کرد، صاحب ناسخ التواریخ در این باره نوشه است.

«امیر به عرض رسانید که این مملکت را من به نظام آورده‌ام و این همه کارهای صعب را به کام آورده‌ام این دیوان و دفترخانه از من آراسته گشته و این لشگر و قورخانه از من پیراسته شده اگر من نباشم کیست که از بلدان منال دیوان را ارتفاع دهد و در انحصار حدود و اقصای ثغور حرast قلاع و بقاع کند، من بودم که متعددین درگاه را تباہ کرده‌ام و از برای هیچکس در ایران ملجا و پناه نگذاشتیم، امروز به جای پاداش مرا کیفر نباید کرد و کار مملکت را تباہ نباید داشت»

شاه دستور داد که امیر را خواه ناخواه به کاشان بفرستند و در حقیقت او را تبعید کرد، امیر در آنجا گفته بود.

«من اشتباه کرده بودم که تصور می‌کردم مملکت وزیر عاقل می‌خواهد، خیر مملکت پادشاه عاقل میخواهد».

نامه میرزا تقی خان امیرکبیر به ناصرالدین شاه

قریان خاکپای همایون مبارک شوم، دستخط همایون زیارت شد، اولاً استفسار حال این غلام را کرده بودید، حکیم این غلام، موسی کلیکه و ملا محمد هر دو هستند، ثانیاً در باب سان سواره نانکلی مقرر فرموده بودید که در میدان نمی‌شود بیرون بروید، اگر آجودان باشی عرض کرده یا خود اختیار فرموده‌اید، امر با قبله عالم است. ولیکن به این طفره‌ها و امروز و فردا کردن و از کارگری یختن در ایران به این هرزوگی حکماً نمی‌توان سلطنت کرد، گیرم که من ناخوش یا مردم فدای خاک پای همایون، شما باید سلطنت بکنید یا نه، اگر شما باید سلطنت بکنید بسم الله چرا طفره میزند، موافق قاعده کل عالم پادشاهان سابق چنان نبوده که همگی در سن سی ساله و چهل ساله بر تخت نشسته باشند، در ده سالگی نشستند و سی و چهل سال در کمال پاکیزگی پادشاهی کردند.

هر روز از حال شهر چرا خبردار نمی‌شود که چه واقع می‌شود و بعد از استحضار چه حکم میفرماید از در خانه و مردم و اوضاع ولایات چه خبر می‌شود و چه حکم می‌فرماید. قورخانه و توپی که بایست باسترآباد برود رفت یا نه این همه قشون که در این شهر است از

خوب و بد و سرکرده‌های آنها چه وقت خواهند رفت و از حال هر فوج دائم خبردار شدید. همچنین بنده ناخوشم و گیرم هیچ خوب نشدم شما نباید دست از کار خود بردارید یا دائم محتاج وجود یک بنده‌شی باشید اگر چه جسارت است اما ناچار عرض کردم، باقی الامر همایون» (سنده شماره ۱۹) «قربان خاکپای همایون شوم، دیشب بنده کمترین هم از میرزا محمد علیخان شنیدم که جناب وزیر مختار دولت بهیه روسیه امروز شرفیاب حضور همایون خواهد شد، اما نفهمیدم که مطلب دارد یا دیدن محض است، اما استدعا دارم که اگر دیدن است امیدوار است که چنان مکالمه فرمایند که اگر بعد از اینها مطلبی در جواب و سوال لازم شود فدوی بگوید که حکم همایون است باور نماید و اگر مطلب عرض نماید امیدوار است که چنان جوابهای درست و در عین آرامی و ملایمت بفرمایند که بسیار مستحسن شود و نقل سیاهها و ایلچی انگلیس نشود که شش ماه است متصل می‌گوید که اعلیحضرت شاهنشاهی راضی بودند تو رفته بر هم زدی اگر چه جسارت بود اما لازم بود که عرض شد باقی الامر همایون^(۱) (سنده شماره ۲۰)

حادثه دیگری پیش آمد که موجب سوءظن شاه گردید. کار امیر را خراب کرد گراف دالکورکی وزیر مختار روس وقتی دید امیر از کار برکنار شده و میرزا آقاخان که تحت الحمایه انگلیس است به جای او به صدارت رسیده از ترس اینکه مبادا در عهد صدارت او منافع روسیه تحت الشعاع منافع انگلیس فرار گیرد به حمایت امیر برخاست و در صدد برآمد که جان او را از خطر برها ند و امیدوار بود اگر امیر زنده ماند، بار دیگر به صدارت برسد.

خانه امیر که نزدیک سفارت روس بود بدلستور دالکورکی بوسیله عده‌ای قزاق روسی مورد حفاظت قرار گرفت.

مخالفان امیر این امر را وسیله بدنامی او قرار دادند و به شاه اظهار کردند که او با دولت روسیه روابط دوستانه دارد که از او حمایت می‌کنند.

میرزا آقاخان پس از رسیدن به مقام صدارت احساس کرد که تا امیرکبیر زنده است او نخواهد توانست با آسودگی خیال زندگی کند و ممکن است شاه از تقصیرات او بگذرد و به او دویاره مقام صدراعظمی بدهد.

مادر شاه و مخالفان امیرکبیر شاه را از وجود امیر هواستاک می‌کردند تا جائی که فرمان قتل او را از شاه گرفتند.

نگاه میله داشت

اده هم در هنر نوای بده بسته

مر عدو مدد و امداد نداشت

سند نهاده و میران شیخ روند بیرون

من فراموش خود را زیر آریان

بک غرما دار و زر زر لون لاره زدن

در ازان بی هر سالی هواه طلبد

در روزه زنده کر زن نوی اور دار کر راه

به عذر نمیزد از هر دو سلطنه

ملک کارش را داشت بجز این که از این
 شیوه حذب نمود که رئیس این سرمه
 حضور این فتحه را آن عین حذب
 میخواست از هر کارهای داده که از این
 پیش از این صد فرنگیه که نموده بناهای
 هم نمودند که همچنان که این ایده

سنند شماره ۲۰ - نامه امیرکبیر به ناصرالدین شاه

«چاکر استان ملاٹک پاسبان فدوی خاص دولت اید مدت حاجی علیخان پیشخدمت خاصه
 فراش باشی دربار سپهر اقتدار ماموریت دارد که به **فین کاشان** رفته میرزا تقی خان فراهانی را راحت
 نماید و در انجام این **ماموریت** بین الاقران مفتخر و به مراحم خسروانه مستظر بوده باشد»
 ناصرالدین شاه چندین مرتبه به تحریک مادرش و دیگران حکم قتل امیر را امضاء کرد ولی زود
 پشیمان شد و فرمان را پس گرفت در آخرین **دفعه** پس از امضای فرمان، مادرش به حاجب الدوله
 گفت با **سرعت** به کاشان برود و امیر را که در تبعید بود از میان بردارد.

این بار هم شاه پشیمان شد دستور داد حکم را اجرا نکند ولی گفتند حاجب الدوله برای اجرای
 فرمان به کاشان رفته است، ماموری را بدنبال حاجب الدوله فرستادند ولی او به کاشان رسیده و کار
 امیر را تمام کرده بود.

بهر حال ناصرالدین شاه از قتل امیر بسیار ناراضی و ناراحت بود و همیشه هروقت بی‌ترتیبی در کارها می‌دید با تاسف می‌گفت جای امیر خالی است.

وزیر خارجه انگلستان به کلتل شبل وزیر مختار انگلیس در ایران نامه‌ای توشت و به قتل امیرکبیر اعتراض کرده و در پایان نامه توشت است:

.... علاوه بر این بدولت ایران اعلامی صریح خواهید داد که هرگاه پس از این قتل بی‌رحمانه مرحوم امیر گناهان دیگر از این قبیل صدور یابد بر دولت انگلیس لازم خواهد شد که بدقت پرسند که آیا شایسته فخرتاج انگلیس و لایق حقوق مملکت آدمی منش انگلستان است که وزیر مختار انگلیس مقیم مملکتی باشد که آنجا مشاهده کند ارتکاب اموری را که اینقدر مصادم انسانیت باشد، امیرکبیر یکی از مردان بزرگ ایران است که برای اصلاح وضع اجتماعی و اقتصادی فعالیت بسیار کرده است.

او متملقان و چاپلوسان و درباریان بیکاره را از دریار اخراج و حقوق و مزایای آنها را قطع و حکام ظالم و پول پرست را از حکومت عزل کرد و متخلوفان را به مجازات رسانید.

شعرا متملق را از دربار براند از جمله قاتلی که وقتی امیر به صدارت رسید قصیده‌ای در ملح

او و بدگوشی از حاج میرزا آقاسی سروده بود.

ز سعی صدر نامدار مهین امیر دادگر

به جای ظالمی شقی نشته عادلی نقی

امیر شه امین شه یسار شه یمین شه

یگانه صدر محترم مهین امیر مختار

قوام احتشامها عمامه اعتبارها

کز و گشود باب درز حضی از حصارها

که مومنان مستقی کنند افتخارها

که سر ز آفرین شه به عرش سودبارها

اتاک شه عجم امین شهریارها

سدار استقامها عیار اعتبارها

امیر پس از شنیدن اشعار او دستور داد او را چوب زدند تا برای شعرا دیگر درس عبرتی باشد

و دست از تملق و چاپلوسوی بردارند.

امیرکبیر راهنمای شاه قاجار بود و تصمیم داشت ایران در راه ترقی و پیشرفت قدمهای بزرگی

بردارد و از قافله تمدن عقب نماند ولی متسافنه بی‌تجربه بودن شاه و فعالیت‌های مخالفان او که

همه امتیازات خود را از دست داده بودند و همچنین تحریکات مادر ناصرالدین شاه بر علیه امیر،

سرنوشت او و ایران را تغییر داد.

یکی از مسائلی که بعضی محققان در ارزش یابی و معرفی سلاطین و فرمانروایان به آن توجه

بسیار کرده‌اند، مشخصات اخلاقی است و آنها بدون توجه به خدمات و اقدامات اساسی، درباره

سلطین اظهار نظر کردند که دور از حقیقت است.

به عنوان مثال نوشتند که نادرشاه در اوآخر عمر خشن و سفاک گردید و بسیاری از بزرگان را کشت و پرسش را نیز کور کرد و در نتیجه او را به بدی یاد کردند، ولی توجه ننمودند که نادرشاه کشور ایران را از چنگ افغان، عثمانی بیرون و استقلال از دست رفته ایران را دوباره بدست آورد. در ارزش یابی و معرفی آقامحمدخان قاجار، بعضی فقط کور کردن عده‌ای از مردم کرمان را در نظر گرفته‌اند ولی اخراج روسها و عثمانیها را از ایران و ایجاد وحدت حکومت مرکزی که بعد از صفویه از میان رفته بود مورد توجه آنها واقع نشده است.

نویسنده دیگری که شرح حال امیرکبیر را نوشت اظهار نظر کرده که او در اداره مملکت گامی برخلاف عدالت رفتار نموده از جمله حقوق سالیانه مراقطع کرده است.

وظیفه اصلی و مهم سلطین و فرمانروایان، حفظ استقلال و تمامیت مملکت، ایجاد امنیت، برقراری عدالت اجتماعی، توسعه تمدن و فرهنگ، توسعه تجارت و کشاورزی است. خساست، خشونت، بیرحمی و عیاشی گرچه مذموم است ولی نباید باعث شود که خدمات اصلی و ارزش‌ده آنها مورد توجه واقع نشود و برخلاف واقع بر علیه آنها اظهار نظر نمائیم.

پس از چندی که از قتل امیر گذشت و خدمات او بیشتر محسوس گردید ناصرالدین شاه اظهار ندامت و پشمیانی می‌کرد بطوریکه در یکی از نامه‌ها نوشتند:

«اگر ما در اوایل سلطنت خود تجربه امروز را داشتیم میرزا تقیخان امیر نظام امروز صدراعظم این مملکت بود» یکی از روزها که ناصرالدین شاه به یاد امیر و واقعاً متاسف بوده قلم بدست گرفته صورت امیر را نقاشی کرده وزیر تابلو نوشته است جای امیر خالی است.

آثار و ابنيه که بدستور امیر ساخته شده است

یکی از بنایهایی که بدستور امیر ساخته شده ساختمان بازار امیر است، دیگر ساختمان مسجد و مدرسه شیخ عبدالحسین واقع در انتهای بازار امیر، دیگر ساختمان کاروانسرای امیر است که برای سکونت تجار ساخته شده و دارای اطاقهای زیاد است.

دیگر بنای فعلی امامزاده زید(ع) که از آثار مذهبی و تاریخی است که بدستور امیر ساخته شده است تعمیر پل خواجو در اصفهان که در اثر مرور ایام رو به انهدام رفته بود.

دیگر ساختمان سریازخانه مهران در خارج تهران بود که از میان رفته دیگر سد گرگان است که

قرارداد رژی

قرارداد رژی

یکی از علل عدم رضایت روشنگران این دوره انعقاد قرارداد رژی است که مورد مخالفت روحانیان، بازرگانان و سایر مردم قرار گرفت و منجر به لغو قرارداد گردید.

در ۸ مارس ۱۸۹۰ م ۲۸ ربیع امتیاز فروش تباکری ایران و نظارت بر تولید آن به مدت پنجاه سال به یک تبعه بریتانیایی به نام مائز جرالد تالبوت اعطا شد، در ازای این امتیاز دولت ایران، طبق ماده ۱ - مبلغ ۱۵۰۰۰ لیره در سال و طبق ماده ۳ یک چهارم از سود خالص شرکت را پس از کسر ۵ درصد سود سهام صاحبان امتیاز، دریافت می‌کرد.

طبق ماده ۲ - صنف فروشنده‌گان تباکر و توتون باید از صاحبان امتیاز مجوز دریافت می‌کردند.

در ماده ۷ حکومت ایران متعهد شد که عوارض مالیات و حقوق گمرکی تباکر و توتون را به مدت ۵ سال افزایش ندهد.

طبق ماده ۶ - صاحبان امتیاز متعهد شدند که تمام توتون و تباکری تولیدی ایران را نقداً خریداری کنند و بهائی هم به مالک یا زارع داده می‌شود با موافقت و رضایت طرفین تعیین و در صورت اختلاف به حکمیت مرضی الطرفین رجوع داده شود.

طبق ماده ۱۰ - تولید کننده یا مالک موظف است که هر وقت توتون و تباکری خود را برداشت کرد به نزدیکترین نماینده صاحبان این امتیاز اطلاع دهد که میزان محصول جمع آوری شده وی چقدر است تا صاحبان امتیاز بتوانند آن را خیلی زود خریداری کنند.

زارعین دخانیات طبق شرایط معینی که با دولت ایران موافقت خواهد شد محق هستند که از بابت قیمت توتون و تباکوئی که به کمپانی می‌فروشند مبلغی به عنوان مساعده دریافت کنند.

به بازرگانان توتون و تباکر حق داده شده بود در ظرف شش ماه با کمپانی شریک شوند و از سهام کمپانی خریداری نمایند یا نمایندگی کمپانی را در شهرها پذیرند.

روحانیان و بازرگانان توتون و گروهی از مردم به پیروی آنها در شهرهای بزرگ ایران به مخالفت با قرارداد انحصار دخانیات پرخاستند^(۱)

صورت امتیازنامه (قرارداد رژی)

اصل ۱- صورت فرمان امتیاز تباکو و توتون متولپ خرید و فروش و ساختن در داخل یا خارج - کل توتون و تباکویی که در ممالک محروسه به عمل آورده می‌شود تا انقضای مدت پنجاه سال از تاریخ امضاء این انحصار نامه به مأمور تالبیوت و به شرکاء خودشان مشروط به شرایط ذیل مرحمت و واگذار فرمودیم.

فصل ۱- صاحبان این امتیاز نامه همه ساله مبلغ پانزده هزار لیره انگلیسی به خزانه عامره اعلی کارسازی خواهند نمود، اعم از اینکه از این نفع ببرند یا ضرر، این پول هر ساله در پنج ماه از سال گذشته پرداخت می‌شود.

فصل ۲- فقط محض تعیین از تباکو و توتونی که در ممالک محروسه به عمل آورده می‌شود، صاحبان این امتیاز ثبت از زارعی که می‌خواهد عمل زراعت این امتیاز را بکند نگاه خواهند داشت و دولت علیه به حکام محلیه حکم اکیدی خواهد فرمود که زارعین تباکو و توتون را مجبور به دادن ثبت نمایند و اذن و اجازه نامچه از برای فروش و معامله وغیره توتون و تباکو و سیگار و سیگارت و انفیه وغیره حق خالص صاحبان این امتیاز است واحدی جز صاحبان این امتیاز نامه حق صدور اجازه نامه جات مزبور ندارند و نخواهند داشت. اصناف توتون و تباکو فروش که مشغول این حرفتند در کسب معاملات داخله خود برقرار خواهند بود مشروط به داشتن اجازه نامه‌ها که دارند، امتیاز خواهد داد.

فصل ۳- بعد از وضع جمیع مخارج متعلق به این عمل و تقسیم صدو پنج سرمايه خودشان بین صاحبان این امتیاز، یک ربع منافع باقیمانده سال به سال تسلیم خزانه عامره اعلی خواهند نمود، دولت ایران حق وارسی به دفاتر هر ساله آنها خواهد داشت.

فصل ۴- جمیع اسباب کارخانه و ملزمات این کار که صاحبان این امتیاز داخل ممالک محروسه می‌آورند از جمیع عوارضات گمرکی وغیره آزاد خواهد بود.

فصل ۵- حمل و نقل توتون و تباکو در ممالک محروسه بلااجازه صاحبان این امتیاز ممنوع است مگر آنچه که مسافرین برای استعمال یومیه خودشان همراه داشته باشند.

فصل ۶- صاحبان این امتیاز باید جمیع توتون و تباکویی که در ممالک محروسه به عمل آورده می‌شود، ابتداء و در عوض آن نقد کارسازی نمایند تا آن درجه که قابل استعمال باشد، تمام باید تباکو وغیرها که فعلًا موجود است ابتداء نمایند قیمت که باید به عمل آورنده با مالک داده شود، دوستانه بین عمل آورنده یا مالک و صاحبان این امتیاز قرار خواهد شد، ولی در صورت عدم

رضایت طرفین به حکمیت مرضی الطرفین رجوع خواهد شد و حکم قطعی مجری خواهد شد.

فصل ۷ - دولت علیه متقابل می شود که به هیچ وجه علاوه و اضافه بر مالیات و عوارضات و رسوم گمرک حاليه درباره توتون و تباکو و سیگار و سیگارت و انفیه تا انقضاء مدت پنجاه سال از تاریخ امضای این امتیاز نامه ننمایند. همچنین دارنده امتیاز و شرکای او متعهدند که تمام رسوماتی را که بالفعل از تباکو عابد دولت علیه ایران می شود کما کان عاید گردد.

فصل ۸ - هرکس یا کسانی که بخواهند از این فصل گزینی اختیار نمایند مورد سیاست و مجازات دولت خواهند بود و هرکس یا کسانی که در پیش آنها خفیه تباکر و توتون وغیره به جهت فروش این معامله پیدا بشود به جریمه و سیاست سخت دولت گرفتار خواهند شد.

فصل ۹ - صاحبان این امتیاز مختار خواهند بود تمام حقوق یا امتیازات و یاتعهادات و غیره خود را به هرکس یا کسانی که میل دارند منتقل نمایند ولی قبل از وقت به اولیای دولت اطلاع خواهند داد.

فصل ۱۰ - عمل آورنده یا مالک توتون و تباکر هر وقت توتون یا تباکری خود را حاصل نمود باید خود به نزدیکترین وکیل صاحبان این امتیاز اطلاع بددهد که حاصل ایشان به چه مقدار است تا این که صاحبان این امتیاز نامه بتوانند تعهدات مقرره فوق را در فصل ششم به موقع اجراء گذارند و آن را به زودی ابیاع نمایند.

فصل ۱۱ - صاحبان این امتیاز حق خواهند داشت اراضی ابیاع نمایند مگر به اندازه لزوم اجرای این امتیاز نامه به جهت اینبار و مورد لزوم آن.

فصل ۱۲ - زارعین بر طبق تفصیل شروطات که از جانب صاحبان این امتیاز به همراهی دولت مقرر می شود. محق باشند که به اندازه (فی) برای حاصل خود پیشکشی به آنها داده شود.

فصل ۱۳ - اگر از تاریخ امضاء این امتیاز نامه تا انقضاء مدت یک سال کمپانی اجزای آن تشکیل نشود و شروع کار نشود این اعتبار نامه از درجه اعتبار ساقط و باطل خواهد شد، مگر این که جنگ یا مثال آن مانع تشکیل کمپانی باشد، واقع شود.

فصل ۱۴ - در صورت وقوع اختلاف مابین دولت علیه ایران و صاحبان امتیاز، آن اختلاف رجوع به حکمیت مرضی الطرفین خواهد شد و در صورت عدم امکان رضایت طرفین، حکم اختلاف را رجوع به حکمیت قطعی، حکمی به تعیین یکی از نمایندگان دولت اتازونی یا آلمان یا اطریش مقیم تهران خواهد شد.

فصل ۱۵ - این امتیاز نامه به دو نسخه، بین دولت علیه ایران و مأذور بایست به امضای

اعلیحضرت همایون شاهنشاهی و ثبت وزارت امور خارجه مبادله شده و مضمون فارسی آن محل اعتناد خواهد شد.
 تاریخ مطابق ۲۸ رجب ۱۳۰۸ تمام شد^(۱)

ابراز مخالفت روسیه با قرارداد رژی شروع شد و سفیر روسیه از جانب حکومتش به استناد ماده اول قرارداد ترکمن چای تقاضای لغو امتیاز نامه را نمود.

ولف Wolff سفیر بریتانیا در تهران به وزیر خارجه انگلستان می‌نویسد:

«چنین بر می‌آید که این امتیاز خیلی به نفع زارع خواهد بود، او در مقابل تباکویش پول نقد دریافت می‌دارد و نیز حق دارد برای محصولش مساعده دریافت کند، در عمل کشاورزان پی خواهد برد که امتیاز رژی به نفع آنان است، این امتیاز به رژی حق توسعه فعالیت در زمینه محصولات دیگر علاوه بر تباکو را می‌دهد که برای زارعین که در حال حاضر در چنگال تعدیات ریاخواران محلی اسپرند پسیار سودمند خواهد بود».

ولف دریافته بود روسیه با چنین امتیازی که به انگلیس داده شده مخالف است، او عقیده داشت یک شرکت بین‌المللی از سرمایه‌داران فرانسه، آلمان و روسیه و دیگر کشورهای اروپائی تشکیل شود. در داخل کشور از جمله در شیراز، اصفهان و تبریز شدیدترین مخالفت‌ها بر علیه شاء و امین‌السلطان شروع گردید که نقش روحا نیان در ابراز مخالفت بسیار مؤثر بوده است. امین‌السلطان به حاکم شیراز دستور داد که به شاکیان اطمینان دهد که آنان از این امتیاز سود خواهند برد و هیچ ضرری به آنان وارد نخواهد شد ولی مردم با قرارداد رژی ابراز مخالفت کردند و خواستار خروج نماینده شرکت از شیراز شدند.

نامه‌نی از «الکسی اشپسیر» شارز دافر سفارت روسیه

درباره قرارداد مخاطب نامه امین‌السلطان است.

جناب جلالتمام آجل اکرم اشرف ارفع افخم اعظم دوستان استظهارا، مشفقا مکرماً معظمماً مهربانا. امیدوارم وجود مسعود آجل اشرف اعظم عالی قرین سلامت و استقامت و از همه آفات و ناملایمات مصون و محفوظ بوده باشد و اگر از راه محبت‌های مخصوص از حالت دوستدار بخواهد بحمد اللہ تعالیٰ حالم خوب و در بیلاق بگردش می‌گذرد. برخاطر محترم عالی واضح است که

زمد زده و حکم هر از وطنی در مسند من تھ سولار هم را ملک

د محظوظ نموده و از این لحاظ می توان زیرا نمود که احمد

حَمْزَهُ دَوْلَاتِي كَرْدَنْيَهُ سَعْدَهُ رَضَّهُ طَهْمَهُ لَهُ دَاعِيَهُ مَهْمَهُ

در هر زیر صفحه این مجموعه از نظر محتوا و ترتیب مطالب

سی و هفت سالگرد زاده ای و پس از آن در ۱۹۷۰ میلادی رئیس شوراه شهرداری

لندن در کتاب سیاست صرفه همکاری از طبقه ای خواهد بود

دکارزدک است بخیر در آن سایه لوح دزد را هر کدام مردی شکرست بهم نهاد

چهل و سی هزار حکومیت از این مجموع خود را که بسیار زیاد است

سکریپٹ بالصیدہ بیس دا سرتے ۲۰ فروری ۱۹۶۹

دوستدار در هر حال از خبرخواهی و صلاح اندیشی خودداری ندارد. از قرار مسموع لایحه قرارنامه میانه دولت علیه ایران و کمپانی دخانیات نوشته شده، اینقره را لازم دید که بجانب مستطاب اجل اشرف اعظم اظهار و خاطر نشان نماید که این امر کوچکی نیست و کار بزرگی است تعجیل در آن نباید کرد و قرار آخر را بدون مشورت با دوستان خیراندیش (که دوستدار هم خود را از آن جمله می داند) نباید نمود تا خدای نخواسته پشمانتی حاصل نشود، اگر اینکار داخله است ولی باقتضای دوستی مخصوص اظهار آن از دوستدار خارج نیست - احترامات فائمه را قبول فرمائید.

قیام مردم اصفهان بر علیه قرارداد رژی

مردم اصفهان نیز با قرارداد رژی اعلام مخالفت کردند و بدستور مقامات روحانی به درب مساجد و دیوارها اعلاتاتی چسبانیدند و استعمال تباکر را حرام و حمایت کنندگان را مرتد اعلام کردند و نوشتند که آنها را به مسجد و حمام راه نمی دهند.

شیخ محمد تقی آقا نجفی، از روحانیان مشهور و صاحب نفوذ اصفهان بود و در آن شهر مرجعیت داشت و خانه اش پناهگاه مردم در برابر حکومت استبدادی ظل السلطان بود و از تعدیات او برای احراق حقوق مردم جلوگیری می کرده است.

در قیام مردم تهران و شیراز و تبریز، او نیز قیام مردم اصفهان را بر علیه قرارداد رژی با کمک شیخ محمدعلی ثقةالاسلام و ملا باقر فشارکی رهبری می کرد و جریان مخالفت مردم را با قرارداد رژی به تهران مخابره نمود.

تلگراف از اصفهان در خصوص مخالفت با قرارداد رژی

«دیروز شنبه را «آقا نجفی» و «شیخ محمدعلی» اعلانات چندی درب مساجد و معابر چسبانیده استعمال تباکر را حرام و حمایت کنندگان فرنگی را مرتد و عمله جات دخانیات را نجس خوانده و نوشته اند کسی از این جماعت را که دخالت در کار فرنگی دارند بحمام و مسجد و سفراخانه راه ندهند، در حمامها و قهوه خانه ها و مجالس علماء و تجار و غیره قلیان موقوف است، طلبها در هر نقطه که قلیان دیده شکسته اند حتی در میان خود مذاکره دارند که باید اجماعاً رفت قهوه خانه حضرت والا را هم برچید، هرجا که فرنگی دیده می شود مردم دنبالش کرده داد و فریاد می نمایند. دیروز جمعی فرنگی را دنبال کرده هرزگی و بعضی حرفها زده بودند، حضرت والا چند نفری از آنها را فوراً چوب زیادی زدند «ملا محمد باقر» قدری با ادب تر «آقا نجفی و شیخ محمدعلی» بی پرده

خیلی کلمات ناشایسته بی معنی می‌گویند. سایر علماء تماماً در باطن با آنها همراهی دارند، این دو نفر تا بحال جرأت این حرکات را تداشتند چند روزی است معرکه می‌کنند، از قرار مذکور کاغذی از نجف و «سرمن رأی» برای آنها رسیده، پریروز امام جمعه بعيادت حضرت والا رفته ظاهراً و باطنًا با حکومت گویا همراه است، حضرت والا هم توکرهای شخصی خود را حاضر و مستعد کرده‌اند تا چه شود، حضرت والا بتوسط ملاباشی خودشان به آقا نجفی پیغام داده بودند، «شراب که از تباکر نجس تراست همان قدر که در باب خمر نهی دارید در باب تباکر هم همان قدر بگوئید این اقدامات چه چیز است؟» جواب داده بود «تكلیف شرعی ما این است، شما هم بتکلیف عرفی خودتان اقدام کنید». **بتاریخ ۱۹ شهر ربیع الثانیه سنّة ۱۳۰۹**

سید علی بن موسی

تلگرافی است از «ظل‌السلطان»، تحریکات علماء را در اصفهان بر ضد قراورداد رژی بشاه گزارش داده است.

از اصفهان - قربان خاکپای جواهر آسای مبارکت شوم - اگر چه مفصل‌های همراه چاپار پست را پورت روز پنجشنبه و جمعه «آقا نجفی» و برادرش «شیخ محمدعلی» و «ملا باقر فشارکی» را عرض کرده‌ام ولیکن بواسطه اعلاناتیکه در کوچه‌ها چسبانیده‌اند و هرجا که فرنگی را می‌بینند داد و فریاد می‌کنند، لاعلاج دیدم بتوسط تلگراف عرض کنم، در این دو روزه در میدان مصلی که در تخت فولاد است اجتماعی کرده‌اند که در منبر رفته بر ضد دولت در باب تباکو و بانک و غیره مطالب بگویند، آن جمعیت چون خارج و نزدیک جلفا بود، غلام بسیار متوجه شد که اسباب اغتشاش کلی نشود، «رکن‌الملک» و «کریمخان میرینجه» را با سوار فرستاد و آن جمعیت را پراکنده کرد و مشایع را مانع از رفتن آنجا شد، ولی این غلام نمی‌دانست در منبر و مسجد و خانه‌شان چه می‌گویند و در مجلس درس چه مذاکره می‌نمایند؟ در این سه جا کشیدن قلیان را حرام و کشت و زرع تباکو را حرام اندر حرام و حامی فرنگی را «کافر و واجب القتل» و نوکر و بستگان آنها را «نحس‌العين» اعلام کرده‌اند، زیاده بر آنچه تصور بشود اظهار فضولی و جرأت کرده‌اند و کلمات ناشایسته بزبان آورده‌اند، بخصوص «شیخ محمدعلی» برادر «آقا نجفی»، این غلام هم در همه جا بیش از قوه خود جلوگیری از آنها کرده همه اعلانات را کند و چند نفر هم از اشخاصی را که دنبال فرنگی‌ها فریاد کرده بودند بچنگ آورده تنبیه کرد، با حالت ناخوش که در بستر افتاده‌ام بیش از قوه خودم واستعدادیکه دولت یمن داده است و حدی که مشخص کرده است جنیده‌ام، نفس کسی بخلاف قانون بیرون نیامده است، ارزانی و فراوانی هم در کمال خوبی است، ولکن این مشایع سفیه که بشک مبارک و بجیمه مبارک که عقل ذیقول از حرکات آنها مات می‌ماند که بچه پشتگرمی و بچه اطمینان این حرکات از آنها ناشی می‌شود و خود را مثل شب پره بشعله سخط و غصب دولت می‌زنند، باین جزئی حرکات غلام آرام نمی‌گیرند، گمان غلام این است که اگر آنها از طرف شخص همایونی نصیحت یا مؤاخذه سخت و بازخواست نبینند آرام نگیرند و رفته رفته اسباب زحمت بزرگی فراهم می‌آورند، اگر چه این غلام ناخوش است، افتاده و گرفتار با درد و همه جور مرض است اما برای نثار جان در راه و لینعمت و انجام فرمایشات همایونی بهر چه حکم بفرمایند اطاعت می‌کنم و انجام می‌دهم و جان خود غلام در آن راه تصدق شود اسباب افتخار بازماندگان است - غلام بیمقدار «مسعود قاجار» مهر تلگرافخانه

الطباطبائي في دعائنا على شفاعة

لارنچ شہر میں اختر اسٹھان

نام و نکات	ساعت	ساعی	دینه	نام و نکات	نام و نکات	نام و نکات	نام و نکات
اطلاعات							

پیشنویس تلگرافی است با خط «ناصرالدین‌شاه» که در آغاز جنجال «رژی» به «ظل‌السلطان» مخابره شده است.

«ظل‌السلطان» اینروزها بعضی اخبارات از اصفهان بعرض رسیده است که خیلی جای تعجب و حیرت است که چرا مردم بی‌جهت و بی‌سبب آسودگی و امنیت خود را کنار گذاشته دنبال این نوع کارهای بی‌معنی و خطورناک بروند، مثلاً بعرض رسیده است که مردم بر ضد رعایای خارجه و فرنگیان حرف می‌زنند، و همچنین علمای اعلام استعمال دخانیات را حرام دانسته‌اند، و همچنین در فقره بانک مزخرفات می‌گویند، اولاً باید شما و علماً و مردم این فقره را بدانید که دولت و شخص پادشاه در حق رعیت از همه مهربان‌تر است و آسودگی آنها را طالب و باید بدانید که اگر در امری دولت بداند که برای مملکت و استقلال و شریعت ضرری وارد باید اول کسی که در دفع آن بکوشد دولت است: پس هر حکومی و هر کرای که دولت می‌کند و اجرای او را مصلحت می‌داند باید بدانند که آن کار مصلحت مملکت و رعیت و دولت است و ابدأ چون و چرائی بزیان نیاورند.

دولت برای مملکت و رعیت خودش از همه دلسوزتر و مهربان‌تر است و اگر غیر از این باشد و بر ضد حکم دولت سخن بگویند واضح است که منتهای فضولی و جسارت است و البته همچو اشخاص تنبله و تأدیب و سیاست سختی را لازم دارند و بر عهده دولت واجب و لازم است که در همچو مقام آنچه لازمه کیفر و معجازات است بمردم نادان بدهد و بفهماند که خلاف احکام دولت را کسی نمی‌تواند.

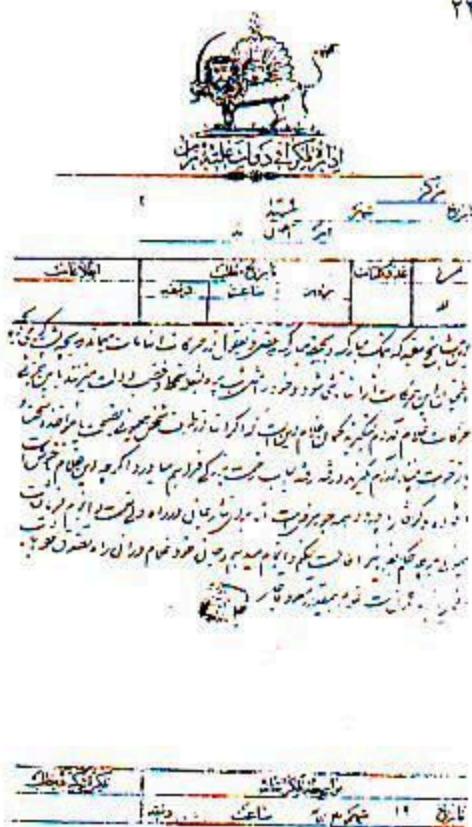
در فقره عمل تباکر و دخانیات قرار نامه‌ئی با کمپانی آنکار بسته شده است که سواد آن در پیش شما حاضر است، چنان‌نمی‌دهید مردم ملاحظه نمایند؟ البته بعد از دیدن آن قراردادها خواهند فهمید که چقدر دقت در آن کار شده است که به احدی ضرری وارد نیاید.

علاوه بر آن قراردادها باز هم کمپانی را وادار کردند که برای فروشته و خریدار تسهیلاتی بدهد و داده است. دیگر اینکار را چرا باید مردم اینقدر نفهمیده و نستجده دنبال بکنند که اسباب افتشاش و مفسده بشود؟ و بالاخره اسباب کدورت و نثار در میان دولت ایران و انگلیس فراهم نماید. تباکر چرا حرام می‌شود؟ زارع مسلمان، فروشنه مسلمان، خریدار مسلمان، دیگر جهه تحریم او را نفهمیدیم چه چیز است؟ و چرا باید نجس باشد؟ همینکه اسم کمپانی انگلیسی روی تباکر باشد بچه سبب باید نجس بشود؟ پس قند و چای و امتعه و اقمشه و این همه متعاهای فرنگی که در همه بازارهای شهرها ریخته است و همه کس می‌خورد و استعمال می‌کند باید تمام ایران و دنیا نجس و نجس العین شده باشند.

چرا باید علما و مردم حرفی بزنند که اینقدر بی معنی و سخیف باشد؟ مثلاً بانک را بد می دانند! این چه حرف رکیک بی معنی است؟ رعایای دول خارجه از صد سال باینطرف ماذون و مجاز هستند موافق عهدنامه های «آقامحمدخان» و «فتحعلی شاه» و «محمد شاه» که هر نوع معاملات را در ایران و هر نوع تجارت را بگتنند، تنها این است قبل از این صراف خانه های خرد و تک تک وجود داشته حالا آنها را تحت قاعده آورده اسمش را بانک گذاشته اند، نمی دانم این مزخرفات را کسی می گوید؟ و کی بدھان خواص و عوام می اندازد؟ اینها هیچکدام کار تازه نیست، فرنگیان و تجارت و معامله گری آنها از صد سال متتجاوز است که در ایران معمول است.

خلاصه این دستخط تلگرافی را به جنابان علمای اعلام بلکه بهمه اصفهان بدھید ملاحظه نمایند و جواب را بعرض پرسانید که تکلیف دولت معلوم شود و البته یقین داشته باشید که اگر در این نوع حرف های بی معنی امتدادی بدھند تکلیف از ما ساقط شده آنچه لازمه سیاست است

خواهیم فرمود». سند شماره ۲۴

سند شماره ۲۴ - صورت تلگراف به خط ناصرالدینشاه به عنوان ظل السلطان

ظاهر بدهی این دنگا بعزم نداشته باشد که در اینجا
می خواهیم ترتیب و میراث این دو دارایی را در اینجا می خواهیم
در اینجا درست می خواهیم که چنانچه دنگ این پیوی از این طبقه
مطابق با پیوی شده بوده که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
بر اینکه دنگ و دنگ از این طبقه را کمی می خواهیم این دنگ این پیوی
در اینجا درست می خواهیم که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
دستگاه اداری داشته باشد که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
در اینجا درست می خواهیم که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
دستگاه اداری داشته باشد که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
سلطنت را درست می خواهیم که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
و دنگ این پیوی از این طبقه که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
علق ایجاد نمایند که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
روز و شب را چون چون و چون و چون و چون
و چون هر چند که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
و چون
لطف که هر چند که در اینجا دنگ این پیوی از این طبقه
تیز و ایس و دلایل که تیز و ایس و دلایل که تیز و ایس
دلایل که تیز و ایس و دلایل که تیز و ایس و دلایل که تیز و ایس

سند شماره ۲۴ قسم دوم . تلگراف ناصر الدین شاه به ظل السلطان

نامه ناصرالدین‌شاه به حضرت مستطاب حجۃ‌الاسلام میرزای آشتیانی

جنابا - بعضی احکام بود خواستم با یک نفر زبانی برای شما پیغام بدهم، دیدم مفضل بود بهتر
دانستم بنویسم و بعد از آن که این دستخط را ملاحظه کردید، جواب عرض نموده و همین دستخط را
پس بفرستید به حضور.

در فقره عمل دخانیات هیچ کس عقل کل نیست و احاطه کلی در بشریت منحصر است به وجود پاک پیغمبر ما علیه السلام و الصلوٰة. انسان گاهی یک خیالی و کاری می‌کند بالاخره از آن پشیمان می‌شود، در همین عمل دخانیات مدتی بود که من می‌خواستم انحصار داخله را از کمپانی فرنگی سلب نمایم و به جانب امین‌السلطان دستور العمل‌ها داده بودم که کم کم با فرنگی‌ها حرف زده، طوری بکند که هم عمل داخله انجام بگیرد و هم آن‌ها توانند ایرادی بگیرند و از دولت خسارات عمدۀ مطالبه کنند و مردم هم آسوده از این مداخله داخلیه فرنگیان که الحق مضر بود شوند، مشغول و در تدارک بودیم که این انتشار حکم میرزا شیرازی در اصفهان یا جعلا یا حقیقته بروز کرد و کم کم به طهران رسید و شما که علماء عاقل بزرگ هستید بدون اطلاع دادن به دولت به دهن خواص و عوام

انداختید که قلیان را ترک نماید و این همه قال و مقال و اسباب بی نظمی را در پایتخت فراهم آورده، آیا بهتر نبود که متفقاً یا تنها عربیشه می کردید در دفع عمل؟ ما هم که در تدارک بودیم بدون این های هو و ترک قلیان همین طور که به انجام رسید احکام صادر می شد. بعد از آن جاگرود به جانب امین‌السلطان و نایب‌السلطنه حکم شد مجلسی از علماء و وزراء فراهم بیاورند. سئوال شود که خلاف شریعت در این قرارنامه در کجاست بنماید تارفع شود. مجلس اول همه حاضر شدند به جز شما که تمارض کرده بودید. جهت و معنی این را نفهمیدم، مجلس دیگر که حاضر شدید بعض عبارات گفته بودید که هیچ ربطی به عمل نوشته نداشت، مثلاً بانک و راه آهن و غیره را عنوان کرده بودید، بعد از آن عرايض حسابی شما در باب دخانیات به ما رسید، آن بود که حکم فرمودیم جانب امین‌السلطان به شما قول بدهد که موقرف خواهد شد. در داخله کتاباً و تلگرافاً اظهار تشکر و مسرت عامه به عرض رسید مگر از شما، معنی این را هم نفهمیدم که یعنی چه و عمل صحیح به قاعده با احتراز از فساد و فتنه آن بود که بعد از موقوفی عمل دخانیات فوراً شما می‌رفتید در مسجد و منبر به مردم مرحمت و التفات ما را اعلان می‌کردید و هم استعمال دخانیات را فوراً تجویز می‌کردید، چرا که به قول ملاها مانع مفقود و مقتضی موجود بود، آن سببی که تباکو را حرام کرده بود رفع و تمام شده، چرا این کار را نکردید؟ سبب و جهتش را هیچ نفهمیدم و مثل این است که ابدأ دولت در موقوفی این کار اقدام نکرده باشد، این طور قرارداد نبود بکنید به عوام کالانعام یعنی چه؟ آیا عوام فریبی بنظر شما رسیده یا مستند خود را می‌خواهید به این واسطه رونقی بدھید؟ و باز هم در مجالس و محافل خود تنان در عرض تحسین و تمجید برضد دولت و اولیای دولت حرف می‌زنید یعنی چه؟ من شما را آدم لفیر و شخص ملای بی غرض و دولت خواه می‌دانستم حالا برضد آن می‌بینم که اقتباس به مجتهد تبریز و آقای نجفی اصفهانی و غیره می‌کنید. آیا نمی‌دانید که کسی نمی‌تواند بر ضد دولت برخیزد؟ آیا نمی‌دانید که اگر خدا نکرده دولت نباشد یک نفر از شماها را همان با بی‌های طهران تنها گردن می‌زنند؟ آیا نمی‌دانید که اگر دولت نباشد زن و بچه شماها هر کدام به دست قوaci Rossi و عسکر عثمانی و قشون انگلیس و افغان و ترکمان خواهد افتاد؟ حیف از شمامست با علم و عقلی که دارید عقل خود را به دست چند نفر طلاق و ارادل و اجامر محله و شهر بدھید و به میل آن‌ها حرکت کنید. خلاصه چون خیلی لازم بود محرمانه این دستخط را به شما نوشتم، دیگر خود دانید. یک دفعه نصیحت لازم است و عجب خدمتی به ملت و مردم می‌کنید، هرس هم که تریاک کش نبود حالا چپق تریاک می‌کشد، قلیان چرس را عجب رواجی دادند، مردکه بی جهت قلیان را ترک نمی‌کند لابد است برود یا تریاک بکشد یا چرس، یا هر نجاستی که گیرش باید سر قلیان بگذارد

بکشد و دیوانه شود، ناخوش شود، بمیرد، حقیقته خیلی اسباب استیفاء شده والسلام.^(۱) به علت اقدامات آقا نجفی در اصفهان بر علیه امتیاز رزی و اعلامیه او دایر بر قتل عام مسیحیان و اروپائیان، با موافقت شاه به تهران فرستاده شد و ناصرالدین شاه با توضیحاتی که داد او تعهد کرد که در اصفهان باعث شورش و قتل عام مسیحیان نشود، و اجازه گرفت که به اصفهان مراجعت کند. وزیر مختار انگلیس پس از اطلاع از تصمیم شاه ضمن نامه‌ای به امین‌السلطان نوشت که برگشت آقا نجفی به اصفهان باعث ظهور اغتشاش و خونریزی خواهد شد و تجار مسیحی که در اصفهان هستند احساس خطر خواهند کرد و از سفارتخانه‌های خود حمایت و جلوگیری از اقدامات مردم اصفهان را خواهند خواست.

شاه به امین‌السلطان گفت بنویسید که آقا نجفی تعهد کرده است که اقدامی بر علیه امتیاز رزی و مسیحیان ننماید.

نامه از «سردر و مندولف» وزیر مختار انگلستان خطاب به امین‌السلطان

تقاضای ممانعت از رفتن آقا نجفی به اصفهان

مارک برجسته دولت انگلیس - فدایت شوم از قراری که از اصفهان شنیده‌ام آقای نجفی در شرف مراجعت بآنجا است. چون ورود مشارالیه در آن محل اسباب ظهور اغتشاش است سکنه اروپائی از این بابت خیلی واهمه نموده بدوسه اصرار دارند که محترماً خاطر منیر ملوکانه را از وجوب سد راه صدمه و اذیت مجدد باصفهان را بواسطه فساد و فتنه‌انگیزی این شخص مستحضر دارد.

چون تجارت اصفهان رو بازدید است و چندین تجارتخانه اروپائی در آن محل احداث شده است خیلی محل افسوس خواهد بود که حداثه‌ئی که اسباب واهمه سکنه اروپائی آنجا باشد حداث شود. در اینصورت آنها طبعاً از سفارتهای خودشان حمایت خواهند خواست - زیاده زحمتی ندارد. ۱۴ ذی قعده ۱۳۰۷ مطابق ۱۲ جولای ۱۸۹۰ پشت کاغذ مهر «هئری درومندولف» (ست

شماره ۲۵)